

Osijeku, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Nišu, Buenos Airesu, Lausanni, Parizu, Rio de Janeiru, Düsseldorfu, Varaždinu, Bruxellesu, Salzburgu i Aix-en-Provenceu. Dobila je Grand Prix na XIII. bijenalu u São Paulu (1975) i Herderovu nagradu u Beču (1978). Djela joj se nalaze u brojnim muzejima i priv. kolekcijama (Stedelijk muzej u Amsterdamu, Metropolitan muzej u New Yorku, Irving Stone Coll u Los Angelesu, MUO u Zagrebu, Museum Bellerive u Zürichu, Institut für Moderne Kunst u Nürnbergu, Coll. Nobile u Gènev, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris u Parizu, Musée des Beaux Arts u Bordeauxu). Bavila se crtežom, bila pedagoginja i pisala o problemima suvremene tapiserije.

LIT.: K. Prijatelj, Uz tapiserije Jagode Buić, Mogućnosti, 1965, 2. — V. Richter, Jagoda Buić (katalog), Beograd 1967. — J. Denegri, La tapisserie gestuelle de Jagoda Buić, Opus international (Paris), 1970, 18. — A. Kuenzi, La nouvelle tapisserie, Gènev 1973. — Z. Novak, Tragovima Arijadnine niti, Oko, 11. III. 1976. — Z. Kržišnik, Jagoda Buić (katalog), Ljubljana 1979. — T. Maroević, Duh rituala, Vjesnik, 25. VIII. 1981. — Z. Kržišnik (s grupom autora), Jagoda Buić, Ljubljana 1988. J. Dep.

BUIĆI, selo u Župi dubrovačkoj sa crkvom Sv. Đurđa, koja se spominje 1321, i srednjovj. nekropolom ornamentiranih stećaka. Nekoliko ulomaka starokršć. plastike uzidano je u zidove sadašnje crkve. U naselju se nalaze i ostaci ljetnikovca s mlinicom, kapelom, terasom i vrtom, spaljeni 1806. LIT.: C. Fisković, Stećci u Cavtatu i u Dubrovačkoj Župi, Prilozi — Dalmacija, 1961. — V. Kojaković, Kuće dubrovačke vlastele i pučana u Župi, Dubrovnik, 1978, 6. Du. Bě.

BUJAS, Ramiro, psiholog (Budva, 23. VIII. 1879 — Zagreb, 3. X. 1959). Profesor psihologije na Sveučilištu u Zagrebu. S likovnim umjetnostima povezani su neki njegovi radovi iz teorije fenomena vida. Bavio se likovnom kritikom i analizom umj. spomenika Dubrovnika.

BIBL.: Über Kontrastempfindungen, Naumburg 1926; Iz dubrovačkih starina, Rešetarov zbornik, 1931; Über den Zusammenhang zwischen positiven und negativen Nachbild, Acta Instituti psychologici Universitatis zagrebensis, 1932; Le contraste simultané, est-il expliqué?, ibid., 1947. L. D.

BUJE, grad u Z Istri, na raskrižju cesta Pula — Trst i Umag — Buzet. Najvjerojatnije već prapov. gradina, a u rim. doba naselje *Bullea* (mnogobrojni ant. ostaci). U blizini grada slav. nekropola iz IX. st. Stari dio grada očuvao je srednjovj. urbanu strukturu sa središnjim trgom, uskim ulicama i zidinama (obnavljanima u XV. i XVII. st.) sa srednjovj. kulom. Osim venecijanske lođe u gradu ima više patricijskih palača. Osobito je zanimljiva palača na glavnomu trgu, sagrađena u stilu venecijanske cvjetne gotike s oslikanom fasadom iz XV. st. Tu je i kameni stup s mjerama za dužinu (XVI. st.). Na istome se trgu nalazi i župna crkva Sv. Servola, iz XVI. st., podignuta vjerojatno na ostacima rim. hrama (s uzidanim ulomcima rim. i ranosrednjovj. stupova, stela i natpisa). Prvotno trobrodna, crkva je pregrađivanjem u XVIII. st. pretvorena u jednobrodnu; barokna je fasada ostala nedovršena, a na njezinu vrhu romanički je reljef anđela. U crkvi se čuvaju dva drvena kipa Majke Božje s djetetom (XIV. i XV. st.), drveni kip Sv. Barbare (XV. st.), kipovi Sv. Servola i Sv. Sebastijana (rad venec. kipara Giovannija Marchirija iz 1737), barokna slika s vedutom Buja (XVIII. st., nepoznati venec. autor), velike orgulje sa srebrnim piscima, te liturgijski pribor iz XVII. i XVIII. st. Zvonik iz XVI. st. odijeljen je od crkve i nosi uzidane grbove (lav Sv. Marka). — U crkvi Sv. Marije, s kraja XV. st. smještena izvan zidina, nalazi se gotička drvena Majka Božja (XV. st.), renesansna pozlaćena željezna vrata (XVI. st.), *Pietà* — tempera na drvu s bizantskim karakteristikama (XV. st.), osam slika s biblijskim prizorima (rad Venecijanca Gaspara della Vecchije s poč. XVIII. st.), te srebrni liturgijski pribor i svjetiljke (XVIII — XIX. st.). U gradu je i muzej s etnografskom zbirkom i zanimljivim prikazima tradicionalnih zanata. U novom dijelu grada je spomenik *Prijenos ranjenika*, rad V. Radauša.

LIT.: F. Semi, L'Arte in Istria, Parenzo 1937. — B. Marušić, Staroslovanski grob u Bujah, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1955. — R. Matejčić, Scavi archaeologici a Kaštel presso Buje, Panorama, 1955, 19. — B. Bačić, Ilirsko žarno groblje u Kaštelu kraj Buja, Jadranski zbornik, 1957. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok. — V. Ekl, Gotičko kiparstvo u Istri, Zagreb 1983. Ma. Š.

BUKAL, Josip, slikar (Zagreb, 13. III. 1942). Završio je Akademiju u Zagrebu 1965 (O. Postružnik). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1968 — 72. Crtač i kolorist, bavi se grafikom (serigrafija u boji) i grafičkim oblikovanjem. Autor plakata u kojima kombinira secesijsku ornamentiku s agresivnim elementima pop-arta i psihodeličke umjetnosti. Samostalno izlagao u Zagrebu 1986. i 1989.

LIT.: B. Glumac, Nudim svoj plakat, Arena, 18. X. 1974. Ž. Sa.

BUKOVAC, špilja i arheol. nalazište *JJ* od Lokava. Nadene su opaljene i raskoljene životinjske kosti, probušene medvjede kosti, a najznačajniji je

J. BUIĆ, *Medea*

nalaz lijepo obrađeni šiljak od jelenjeg roga; ima pomno obrađen vrh koji je uglačan, kao i njegove bočne strane. Na temelju dosadašnjih paleolitičkih istraživanja nalazi iz špilje Bukovac pripadaju mlađem aurignacieniu.

LIT.: M. Malez, Nalazišta paleolitskog i mezolitskog doba u Hrvatskoj, u djelu: Praistorija jugoslavenskih zemalja, I, Sarajevo 1979, str. 228 — 229. R.

BUKOVAC, Vlaho, slikar (Cavtat, 4. VII. 1855 — Prag, 23. IV. 1922). Sa stricem odlazi 1866. u Ameriku; bio je kadet na dubrovačkom jedrenjaku; radio u Peru u San Franciscu gdje se počeo amaterski baviti slikarstvom. Poslije povratka u domovinu 1876. otkriva ga dubrovački pjesnik M.

BUJE, ulaz župne crkve

